

Ἐπεὶ συνδρομή . . . Δραχ 12
ἐκ δίδετα :

ΕΡΜΗΣ

Τιμή τῆς καταχώσεως δι' ἑκατόν στιχόν . . . Λεπτά 16
ἐκ τὰ κ τ ω ς

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Διὰ Βασιλικὸν διατάγματος ἀναγνωσθέντος ὑπὸ τῶν ἀρ-
μοδίων ὑπουργῶν τὴν 10 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐνώπιον ἀμ-
φοτέρων τῶν βουλῶν μ.γ.ς, διελύθη ἡ σύνοδος αὐτῶν, καὶ ἀ-
πῆλθον εἰς τὰ ἴδια οἱ κύριοι πατέρες τοῦ ἔθνους.

Θέλουσι δώσει λόγον ἀναντιρρήτως ἤδη πρὸς τοὺς ἐντολεῖς
αὐτῶν οἱ κύριοι ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους περὶ τοῦ πῶς διεχει-
ροῦνται τὴν εἰς αὐτοὺς ἐμπιστευθεῖσαν ἐξουσίαν, περὶ τοῦ
τι ἐπαρξάν, καὶ ἂν ἐνῆργησαν σύμφωνα μὲ τὰ γενικὰ τοῦ ἔ-
θνους συμφέροντα καὶ μὲ τὰ μερικὰ τῶν ἐπαρχιῶν. Μόνη ἡ
ἐπαρχία μας δὲν θέλει ἐξακλήσει τὸ τοῦ δεξιλόγου δικαίωμα,
ἀποβουδνῶντος ἐν Ἀθήναις ἐνὸς τῶν κυρίων βουλευτῶν μας, τοῦ
ἑτέρου μὴ ἀξιοῦντος νὰ μᾶς τιμήσῃ διὰ τῆς παρουσίας
του.

Κιόθεν ὅμως ἀναλογιζόμενός τις δύναται νὰ ἐξαγάγῃ
ἐπιλογισμὸν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐντολῆς, κατὰ τὴν σύνο-
δον αὐτὴν τὴν διαρκέσαντα δέκα τρεῖς σχεδὸν μῆνας, δὲν θέ-
λει εἶσθαι ἔργον ἐπίπικρον; διότι ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἐκ-
τός τῶν προϋπολογισμῶν τοῦ ἔτους 1847 καὶ 1848, καὶ τῶν
προλογικῶν νόμων, ἄλλο τι σχεδὸν δὲν ἐνομοθετήθη. Ἀλλὰ
καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν τῶν κυρίων πατέρων τοῦ
ἔθνους δὲν θέλει εἶσθαι θεδαῖως διόλου εὐχάριστον, ἐκτὸς αὖ
οἱ κύριοι βουλευταὶ ἀφιερῶσσι πρὸς τοὺς δῆμους τῶν ἐπαρχι-
ῶν τὴν δεκατρίμηνον μισθοδοσίαν τὴν ὅποιαν ἀπῆλau-
σαν.

Ἡ συζήτησις λοιπὸν δύο προϋπολογισμῶν καὶ τῶν φορο-
λογικῶν νόμων ἐθάρυσε το ἔθνος μὲ τὴν δαπάνην ἡμίσεος πε-
ρίπου ἑκατομμυρίου δραχμῶν, ὡς ἄλλοτε τὸ κατεθάρυεν ἀ-
νωρελῶς ἡ μισθοδοσία τῶν δασονόμων καὶ δασαρχῶν.

Αὐτηρὸν εἶναι τωρὶν νὰ ὀπισθοδρομῶμεν τοσοῦτον ὡς
πρὸς τὴν διαχείρισιν τῆς ἐξουσίας, ἐνῶ ὁ τόπος μας εὐμε-
ρεῖ καὶ θαυμασίως προσδεύει καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ, ὡς διὰ τοῦ
τελευταίου φύλου μας ἐξεθέσμεν. Διὰ τί δὲ συμβαίνει τοῦ-
το; διότι οἱ τὰ δημόσια διαχειριζόμενοι μόνον διὰ τὸ ἀτομικὸν
καὶ διὰ τὸ τῶν οἰκείων τῶν συμφέρον σκέπτονται, οὐχὶ δὲ καὶ
διὰ τὸ κοινὸν μόνη δὲ ἡ ἐλπίς ὅτι ἡ ἐπερχομένη γενεὰ, χεῖρα
γυγυμένη ἀπὸ τὴν ἱστορίαν καὶ τὰ παθήματα τῆς ἐνεστώσης,

θέλει δυνήθῃ ἴσως νὰ ἐξακλήσῃ ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς κοινω-
νίας τὰ πλεονεκτήματα τὰ ὑπὸ τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύ-
ματος ὑπὲρ τοῦ ἔθνους χορηγούμενα, ἐμπνέει εἰς τοὺς λαοὺς
τῆς Ἑλλάδος τὴν ὑπομονὴν διὰ τὴν σημερινὴν ἀθλιότητα καὶ
κακοήθειαν.

Ὅλοι σχεδὸν ἐν γένει κατακρίνουν ἀναφανδὸν τοὺς δη-
μοσίους ὑπαλλήλους, τοὺς ὅπως δὴποτε καταχρωμένους τὴν
ἐξουσίαν τῶν, καὶ ὅμως ὅλοι τοὺς περιποιῶνται, ὅλοι τοὺς
κολακεύουν καὶ ὅλοι ἐπιθυμοῦν τὰς σχέσεις καὶ τὴν φιλίαν
τῶν.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι λίαν περίεργον διὰ τὴν μεταξὺ
τῶν λόγων καὶ τῶν πράξεων ἐνυπάρχουσαν μεγίστην ἀντί-
φασιν.

Συναίσθάνεται μὲν ἕκαστος ὅτι καταχρῆσαι, ὅποιαιδὴ πο-
τε ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐξουσίας πραττόμεναι οὐ μόνον
τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν προσβάλλουσι, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐλευ-
θερίαν, καὶ τὴν δικαιοσύνην, καὶ τῆς ἀπολύτως ἀναγκαίουσαν
ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως τῆς κοινωνίας ἰσότητα τῶν πολιτῶν, ὡς
πρὸς τὰ πλεονεκτήματα καὶ τὰ βάρη, καὶ ὅτι ὅπου ὅλα ἐν γέ-
νει τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντα δὲν μετροῦνται μὲ τὸν
αὐτὸν πῆχυν τῆς ἰσότητος καὶ τῆς δικαιοσύνης ἐκεῖ ἡ ἀρετὴ
ὑποχωρεῖ εἰς τὴν κακίαν, τὴν κακοήθειαν καὶ τὴν διαφθοράν,
καὶ ἡ κοινωνία δυστυχεῖ, καθόσον ἡ πανουργότεροι ἀπολαύ-
οντες παράνομα πλεονεκτήματα καταπιέζουν τοὺς συμπολί-
τας τῶν. Καὶ ὅμως κατὰ δυστυχίαν θεωρεῖται ὡς ἱκανό-
της, ὁπόταν τίς διὰ τοῦ μέσου τούτου τῆς διαφθορᾶς καὶ τῶν
καταχρήσεων ἀδικῇ ὅπως δὴποτε καὶ καταπιέζει τοὺς συμ-
πολίτας του.

Τὴν θεράπειαν τοῦ θλασίου τούτου κοινωνικοῦ νοσήματος
μόνη ἡ κυβερνήσις δύναται νὰ ἐπιφέρειν, ἐὰν εὐπρεστῶς νὰ
ἐπιστήσῃ ἐν τάχει τὴν προσοχὴν τῆς εἰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς
τῆς διαγωγῆς. Διότι καθόσον ὑπερπλεονάζει ἡ κακοήθεια
αὕτη, καὶ οἱ ἐναρετώτεροι μεταξὺ ἡμῶν θέλουσι διαφραγῇ, καὶ
τὸ νόσημα θέλει καταστῇ ἀνίατον πλέον.

Κατὰ τὰς ἐξ Ἀθηνῶν ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας, τὸ ἐνε-
στὼς ὑπουργεῖον δὲν δύναται πλέον νὰ διατηρηθῇ, οὔτε νὰ
παρουσιασθῇ ἐνώπιον τῶν μετ' ὀλίγων ἀνοιγομένων βουλῶν,

διότι ἡ ὁλοφύγεια τῆς Βουλῆς εἶναι κατ' αὐτοῦ. Καὶ ἂν δὲ
ὑποτεθῇ ὅτι δύναται νὰ διαλυθῇ αὕτη, δὲν εἶναι εἰς κατά-
στασιν τὸ ὑπουργεῖον νὰ κάμῃ νέας ἐκλογάς. Ἡ Α. Μ. δὲ
Βασιλεὺς ἀνεχώρησεν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν τὴν νύκτα τῆς 17
πρὸς τὰς 18 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς διὰ περιοδεῖν εἰς Χαλκίδα
καὶ Φθιώτιδα, ὡς λέγουσι, ἥτις θέλει διαρκέσει δεκαπέντε πε-
ρίπου ἡμέρας. Ἐθεωρεῖτο ὡς βεβαίον εἰς τὴν πρωτεύουσάν
μας, ὅτι μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς Α. Μ. εἰς Ἀθήνας, τὸ Ὑπουρ-
γεῖον θέλει ἐπὶβάλλει εἰς αὐτὴν τὸ ζήτημα, ἡ τῆς παραιτήσεως
τῆς τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς. Ἐῖτε οὕτως, εἴτε ἄλλωςλοιπὸν
θέλει σχηματισθῇ νέον Ὑπουργεῖον ἢ τοῦλάχιστον τροπολογη-
μένον τὸ ἐνεστὼς. Καὶ ἐὰν μὲν συμβῇ τὸ πρῶτον, δὲν δύνα-
ται νὰ ᾔναι ἀποκλειστικὸν καὶ ἐνδέχεται νὰ συμβιβασθῶσι
διάρρορα συμφέροντα, ἐὰν δὲ τὸ δεύτερον, δυσκόλως θέλουσι
ἀπορρίψει πολιτικοὶ ἄνδρες, καὶ ὡς ἔχομεν πληροφορίας,
νὰ γίνωσι μέλη Ὑπουργείου πεπαλασιμένου.

Ὁ Κύριος Μουσεῦρος πρέσβυς μέχρι τοῦδε τῆς Ὑψη-
λῆς Πύλης ἐν Ἑλλάδι, μετετέθη, ὡς βεβαίως, λέγεται παρὰ
τῇ Αὐλῇ τῆς Αὐστρίας.

Καταλληλότερος πρέσβυς τῆς Γ. Πυλῆς εἰς τὴν Ἑλλά-
δα ἤθελεν εἶσθαι ὁ κύριος Μουσεῦρος ὡς Ἑλλήν, ἐὰν χωρὶς
νὰ θλάσῃ διόλου τὰ συμφέροντα τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρα-
τορίας, ἥθελε σκέπτεσθαι καὶ ἐνεργεῖ μὲ καρδίαν Ἑλληνι-
κὴν.

Διὰ Βασιλικὸν διατάγματος πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐκδοθέντος
ἠδύοχησεν ἡ Α. Μ. νὰ δώσῃ ἀμνηστίαν εἰς τοὺς διὰ πολι-
τικά ἐγκλήματα καταδικωμένους διὰ τὰς κατὰ τὸ ἐνεστὼς
ἔτος συμβάσας διαφόρους ἀνταρσίας.

Ἡ ἀμνηστία αὕτη δὲν ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰς ἰδιωτι-
κὰς περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαιτήσεις τῶν ὅσοι ἐζημιώθησαν ἐκ
τῶν ἀνταρσιῶν τούτων, καὶ οἱ ὅποιοι δύναται κατὰ τοὺς ἐν
ἰσχύει πολιτικούς νόμους, νὰ καταδιώξωσιν ἐνώπιον τῶν πο-
λιτικῶν δικαστηρίων τοὺς ὅσοι ἔγειναν αἴτιοι τῶν ζημιῶν
τῶν.

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ.

ΕΘΕΛΒΙΝΑ.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.

Συνέχεια. Ἰδε τοὺς Ἀριθμοὺς 367 ἕως 369.

ΚΕΦΑ. Δ.

Μόλις μετὰ παρέλευσιν πολλοῦ καιροῦ ἠδυνήθησαν οἱ κά-
νικοι τοῦ φρουρίου Αὐδούρ νὰ καταπραυνῶσι τὴν λύπην, τὴν
ὅποιαν εἶχε προσξενῆσαι εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἡ ἀναχώρησις
τοῦ Γοδφ. ἔδου. Ἐκαστος ἐπροσπάθει νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἄλλον
γενναϊότητα, τὴν ὅποιαν αὐτὸς ἐστειρεῖτο. Ἀλλ' ἐφθασε τέ-
λος ταχυδρόμος, καὶ μ' ὅλον διὰ αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Κόμητος
δὲν περιεῖχον τι νεώτερον, τὸ τρυφερὸν ὅμως καὶ γλυκὺ ὕφος
τοῦ ὑπῆρξε σωτήριον θάλασμον εἰς τὴν καταπληγωμένην τῆς
Οὐρσουλίνης φαντασίαν. Ἡ ἀνατροπὴ λοιπὸν τῶν τέλνων
τῆς καὶ ἡ φροντίς τοῦ νὰ τὰ εὐχαριστήσῃ ἐπαυσαν τὴν θαθεῖαν
μελαγχολίαν τῆς, ἡ ὅποια ἐμελλε νὰ τῇ ᾔναι ὀλεθρία.

Ἡμεῖς, μῆνες, ἔτη ὁλόκληρα παρῆλθον, χωρὶς νὰ ἴδωσι
τὴν τῶσον ἐπιθυμητὴν ἐπιστροφὴν τοῦ κόμητος. Ἐν τοσού-
τῳ ὅμως ἡ Ἑθελβίνα καὶ ὁ Ἀλφρέδος ἐβρίσταν εἰς ἐκείνην
τὴν ἡλικίαν, καθ' ἣν τὰς ἀλώας ἡδονὰς τῆς πρώτης νεότητος
τῶν ἐπρεπε νὰ τὰς διαδεχθῶσιν σπουδαιότεραι ἐνασχολήσεις.
Καὶ ὥς μὲν τότε ἐφέροντο μεταξὺ τῶν μετ' ἀδιαφορίαν, ἀλλὰ
συμβεβηκὸς τι ἔκαμε νὰ παύσῃ παρעυθὺς ἡ μεταξὺ τῶν οἰ-
κιστῶν.

Ἡ κόμησσα περιπατοῦσα μίαν ἡμέραν μὲ τὸν Ἀλφρέδον
ἐπὶ τὴν μεγάλην αἰθούσαν τοῦ φρουρίου, ἐφαίνετο λυπημένη
περισσότερον ἀπὸ τὸ σὺνθετος. Ὁ Ἀλφρέδος, θέλων νὰ δια-

σκεδάσῃ τὴν μελαγχολίαν τῆς, τὴν ὠμίλησε περὶ τῶν διαφό-
ρων εἰκόνων, αἱ ὅποιαι ἐκρέμαντο εἰς τοὺς τοίχους. Ἀλλὰ τὰ
ὄμματα τοῦ προσηλώθησαν εἰς τὰς εἰκόνας ἐνὸς ἀξιωματικοῦ
καὶ μιᾶς κυρίας, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶχον λησμονήσει
νὰ γράψωσιν ὑποκάτω, καὶ ὁ νέος τὴν παρεκάλεσε νὰ τοῦ
τὰς ἐξηγήσῃ. Τὸ ἐρώτημα τοῦτο διήγειρε τὴν προσοχὴν
τῆς Οὐρσουλίνης, τὴν ἀπέσπασεν ἀπὸ τοὺς θαθεῖς συλλογι-
σμούς τῆς, τῆς ἐκίνησε τὴν ψυχὴν, καὶ ἀπὸ ὀλίγον ἐσιώπη-
σε, τὸν ἐκύταξε συμπαθητικῶς καὶ τῷ εἶπεν·

• Αὐταὶ εἶναι αἱ εἰκόνας τῶν γονέων σου. •

• Ὑψιστε Θεέ! εἶναι δυνατόν τοῦτο! πῶς! αἱ εἰκόνας
αὗται προσέβαλον εἰς τὰ ὄμματα μου ἀπειράκις, καὶ ποτὲ
οἱ ὀφθαλμοί μου δὲν ἠμπόρεσαν νὰ ἀναγνωρίσωσι τοὺς χα-
κτιῆρας τοῦ πατρὸς μου μὲ τοῦτο τὸ πολεμικὸν σχῆμα, καὶ
τὸ εὐγενὲς καὶ τεμνὸν τοῦτο ἦθος τῆς μητρός μου! »

• Τοιοῦτοι ἦσαν οἱ γονεῖς σου, ἐπανελάβεν ἡ κόμησσα. •

Ὁ δὲ Ἀλφρέδος ἤξευρε μὲν διὰ τοὺς ἔχασεν, ἠγνόει ὅμως
τὴν ἀξιολογήσαν ἱστορίαν τῶν, καὶ ἐπε δὴ εὐρέσκειν αὐτ' ἐλεῖ
τῶν ἄλλους γονεῖς, ποτὲ δὲν εἶχε αἰσθάνῃ τῆς ἐλλείψεως τῶν.

Ἡ κόμησσα ἐτετάχθη ὅτι ἐπρεπε νὰ τὸν πληροφορήσῃ κατ'
ἐκείνην τὴν εὐκαιρίαν περὶ τῆς ἀληθοῦς καταστάσεώς του, τῷ
ἐφανέρωσε τὸ τραχὺν τέλος τοῦ πατρὸς του, καὶ τῷ ἀνέρε-
ρεν εὐγενῶς, ὅτι ὁ θάνατος ἐκείνου τὸν ἤφρην ὑπὸ τὴν ἐπι-
στασίαν τῶν. Ὁ δὲ Ἀλφρέδος ἀκούσας τὴν διήγησιν τῆς
δυστυχιοῦς τύχης τοῦ πατρὸς του μὲ θαυμάτιον λύπην, καὶ
πεσὼν εἰς τοὺς πόδας τῆς Οὐρσουλίνης τῇ ἐξήγησε μὲ τρυ-
φεωτάτας λέξεις ὅλην τὴν διὰ τὰς μητρικὰς τῆς φροντίδας
εὐγνωμοσύνην του.

Ἐκτοτε ὁ Ἀλφρέδος ἔχασε τὴν ζωηρότητά του, διότι ἡ
ἰδέα ὅτι εἶναι ἐξηρημένος ἀπ' ἄλλους, τῷ ἐπροξένει ἐντρο-

πὴν καὶ λύπην. Ἐπειδὴ δὲ ἐσυνείθισεν ἀπὸ τὴν παιδικὴν του
ἡλικίαν νὰ βλέπῃ τὴν Ἑθελβίναν μὲ θαυμασμόν, καὶ τὸ πά-
θος τοῦ εἶχε συναυξήσει μὲ τὴν ἡλικίαν του, τὴν ἡγάπα τώρα
μὲ ὅλην τὴν ζέσιν καὶ τὴν ὁρμὴν τῆς νεότητος· ἦτο δὲ δύο ἔτη
μεγαλῆτερος ἀπ' αὐτὴν, καὶ ἡ γλυκύτης του, ἡνωμένη μὲ
ἀξίεραστον τινα φαιδρότητα, τὸν κατέστεινεν ἀγαπητότατον.
Ἐκατάλαβεν ὅμως πόσα δεινὰ τῷ ἐτοίμαζε τὸ πάθος τοῦ
τούτου, καὶ παρετήρει μὲ θαυμάτιον λύπην τὴν εἰκόνα τοῦ
πατρὸς του.

• Εἶναι δυνατόν, ἐφώναξεν εἰς στιγμὴν ψυχικῆς ταρα-
χῆς, νὰ ἐκρυπτε ψυχὴν ἀποστάτου τὸ τόσον εὐγενὲς τοῦτο
ἐξωτερικόν; ὦ πάτερ μου, διὰ τί μ' ἐκαταδίκασες νὰ μὴ
κληρονομήσω ἄλλο, εἰμὴ τὴν κατασχύνην σου; Φιλτάτη
Ἑθελβίνα! σὲ ἔχασα διὰ πάντα . . . ! Ὁ γενναῖος Γοδ-
φρέδος, μέλλει ν' ἀποβάλῃ τὸν υἱὸν ἐνὸς ὑπηκόου ἀπίστου,
καὶ ἐὰν ἡ δυστυχία μου ὑπερένικα τὸ δίκαιον τοῦτο φρόνημά
του, ὁ ἀναξιόλογος Ἐδουάρδος δὲν ἤθελεν ὁράγει ἐναντιωθῇ
εἰς αὐτό; Ὁ ἀποκήρυκτος υἱὸς ἐνὸς ἐξορίστου ἠμπορεῖ
πλέον νὰ ἔχῃ τὴν ἐλπίδα τοῦ εἰς τὴν πλουσίαν Βαρωνέσσαν
τοῦ Καστελάκρ . . . ; Ὅχι, ὄχι, πρέπει ν' ἀποφύγῃ τὰ
ἐπικίνδυνα θέλητρα τῆς καὶ ἐπειδὴ εἶναι πεπρωμένον νὰ πά-
θῃ, ὡς ὑποφέρω ἐντὶμῶς τὰ πάθη μου . . . Ἑθελβίνα!
ἀγαπητὴ μου Ἑθελβίνα . . . ! πῶς νὰ λησμονήσω τὰς
εὐτυχεῖς ἐκεῖνας ἡμέρας τῆς παιδικῆς ἡλικίας μας . . . ;
Παντοῦ ὅπου καὶ ἂν ὑπάγω, θέλει μὲ ἀκολουθεῖ ἡ ἀξίερα-
στος εἰκὼν σου . . . Ἡ ἐνθύμητίς σου θέλει μοι εἶσθαι
πολύτιμος . . . καὶ αὕτη εἶναι ἡ μόνη εὐτυχία τὴν ὅποιαν
ἠμπορῶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ δοκιμάσω . . . Θέλω κλείσει εἰς
τὴν ψυχὴν τὸν αὐθάδη ἔρωτά μου, καὶ ὁ δυστυχὴς Ἀλφρέδος
θέλει σὲ λατρεύει σιωπῶν. •

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ειδήσεις εκ Βιέννης της 30 Αυγούστου.

Πρό τινων ημερών υπάρχει ένταυθα μεγίστη ανησυχία προερχομένη εκ της συμβάσεως αίματηρς μετά των έργατων συμπλοκής. Ο λαός της Βιέννης εύρεται διηρημένος τρόπον τινα εις δύο στρατόπεδα, τὸ μὲν υπερασπιζόμενον τοὺς ἐργάτας, τὸ δὲ τὴν ἐθνικὴν φρουράν. Οὐδεὶς δύναται νὰ προσφέρῃ ἐλευθέρως τὴν γνώμην του χωρὶς νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὰς προσβολὰς τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου κόμματος. Τοιαύτη πραγματικὴν κατάστασις δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ, ὑπάρχει δὲ φόβος προσερχῶν νέων ταραχῶν. Ἐσχάτως προσεβλήθησαν καὶ ἐπληρώθησαν ἐν καιρῷ νυκτὸς ὑπὸ τῶν ἐργατῶν ἐνοφυλάκες· καθόσον δὲ λέγεται, ἐπρομηθεύθησαν οἱ ἐργάται ἀπὸ μεγίστην πυροβολῶν ποσότητα.

Ὁ ἀντιπρόσωπος κύριος Στάσερ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς συντακτικῆς συνόδου τῆς 26 Αυγούστου διεύθυνε τὴν ἐπομένην ἐρώτησιν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν.

Ἐξεβράγχῃ ἐν τῇ Βλαχίᾳ κινήσις ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ, προσωρινὴ κυβερνήσις ἐσυστήθη, καὶ ἐσχιδιάσθη νέον πολίτευμα. Τὰ αὐτὰ ἐπρόκειτο νὰ συμβῶσι καὶ εἰς τὴν Μολδαβίαν. Ἡ Τουρκία φαίνεται ὅτι θέλει ν' ἀντισταθῇ εἰς τὰ κινήματα ταῦτα, καὶ στρατὸς Τουρκορωσσικὸς εἰσέβαλεν αὐτόθι διὰ νὰ καταστείλῃ τὴν κίνησιν ταύτην. Ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ τοῦ Δουναβέως ἡγεμονίαι ἐνδιαφέρουν σημαντικὰ τὴν Αὐστρίαν καὶ Γερμανίαν, ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ πρέπει νὰ μεταβληθῇ ἤδη. Ἡ Αὐστρία ἐλευθέρᾳ δὲν δύναται νὰ ἀνέχεται τὴν καταπίεσιν τοῦ Ρουμανικοῦ λαοῦ τοῦ ἀπολαύοντος τὴν συμπάθειαν τῶν Αὐστριακῶν, διότι Βλαχικὸς στρατὸς μάχεται ὑπὲρ τῆς Αὐστρίας. Ἐρωτῶ λοιπὸν ἂν τὸ ὑπουργεῖον ἦναι πληροφοροφωμένον περὶ τοῦ ἀληθοῦς χαρακτῆρος τῆς κινήσεως ταύτης τοῦ λαοῦ τῆς Βλαχίας, καὶ ποίαν πολιτικὴν σκέπτεται νὰ διατηρήσῃ ἀπέναντι τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν προστατῶν δυνάμεων. Ἐπιθυμῶ νὰ μάθω ἂν ἐστάλῃ ἐν ταῦθα ἐπιτροπὴ Βλαχικὴ διὰ νὰ ζητήσῃ βοήθειαν· ἂν αὕτη εἰσηκούσθῃ καὶ ἂν τῇ ἐδόθησαν ἐλπίδες· ἂν ἐλήφθησαν μέτρα προστασίας ἐν τῇ Βλαχίᾳ ὑπὲρ τῶν Αὐστριακῶν, καὶ τέλος ἂν τὸ ὑπουργεῖον διέταξεν ἀνάγκαις περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ ἐκεῖ Αὐστριακοῦ προξένου, τὸν ὁποῖον τοσοῦτον ἐπέκρινεν ὁ τύπος.

Ὁ κύριος ὑπουργὸς ἀπήντησεν εἰς ταῦτα.

Καθόσον ἀφορᾷ τὸ ἱστορικὸν μέρος τῆς ἐρωτήσεως ταύτης, δύναμαι νὰ δώσω τὰς ἐξῆς πληροφορίας.

Μὲ τοιαύτην εὐγένειαν ἐπολέμει ὁ Ἀλφρέδος τὸν ἔνθερμον ἔρωτα ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐκυριεύετο, καὶ ἔκτοτε παραιτηθεὶς ἀπὸ τὸ νὰ συνοδεύῃ τὴν Ἑθελβίαν, κατήντησεν εἰς θαυμάτην μεγαλλοχολίαν, καὶ περιεπλανᾶτο εἰς τὸ δάσος, βασανιζόμενος ἀπὸ ἔρωτα ἀηληπισμένον.

Ἡ Ἑθελβίνα ἔχανε καθήμεραν τὴν παιδικὴν τῆς εὐθυμίαν. Προικισμένη δὲ μὲ ὀξύνοια, ἐνόησεν ὅτι ἦτον ἀνάγκη νὰ φέρεται προσεκτικώτερον, ἀντὶ τῆς πρώτης ἀθώας καὶ ἀδελφικῆς πρὸς τὸν Ἀλφρέδον οικειότητος. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸν ἡγάπα, ἡσθάνθη ὅτι ἐπληγώθη ἀπὸ τοιαύτην αἰφνίδιον μεταβολήν, διότι ὁ Ἀλφρέδος τὴν ἐπλησίαζε μὲ σέβας καὶ συστολήν, ὅσον πάντοτε πρὸ τοῦ ὀνόματός της ἐπρόσθετε τὸ κυρία. Ἀποροῦσα δὲ διὰ τοῦτο τὸ φέρισμόν του, καὶ μὴν ἠξεύρουσα τί συνέβη εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ φίλου της, πολλάκις ἤλθεν εἰς τὴν ἀκμὴν νὰ τὸν ἐρωτήσῃ νὰ τῇ ἐξηγήσῃ τὸ παράξενον τοῦτο φαινόμενον. Ἀλλ' ὅμως, μ' ὅλον ὅτι ἦτο νῆα, εἶχε τὸ σεμνὸν φρόνημα τῆς εὐσχημοσύνης τὸ ὁποῖον ἀνῆκεν εἰς τὸ φύλον της, καὶ ἴσως θαυμὸς τις ὑπερφανείας τῇ ἐσύστελλε· διότι ἐνόμιζεν ὅτι εἶναι μικροπρέπεια νὰ τὸν παρακινήσῃ νὰ τῇ ἐξηγήσῃ, τι αὐτὸς ἐφαίνετο ὅτι ἐκρυπτε τόσον προσεκτικῶς. Ἐστέναιε λοιπὸν μυστικά, διότι ἔχασε τὴν προτέραν τῆς εὐτυχίαν, καὶ ἔκτοτε ἤρχισε νὰ συνειθίσκῃ νὰ σκέπτεται μόνη περισσότερον. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον αἱ τῆς οἰκίας της δυστυχίαι μετέβαλον διόλου τὴν εὐθυμίαν της.

Εἰς διάστημα δεκαοκτῶ μηνῶν, ἀφοῦ δηλονότι ἀνεχώρησεν ὁ κόμης, ἔγραφε λεπτομερέστατα εἰς τὴν κόμησσαν, καὶ εἰς τὴν τελευταίαν του ἐπιστολὴν τὴν εἰδοποιούσεν ὅτι γρήγορα ἐπιστρέφει εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου ὁ βασιλεὺς τὸν ἐστέλλε δι' ἀναγκαίας ὑποθέσεις πρὸς τὴν βασιλίσσαν Φιλίππην, ἥτις ἦτον ἐπίτροπος τοῦ βασιλείου εἰς τὴν ἀπουσίαν τοῦ Ἐδουάρ-

Ἐπὸς τὸ ἐν τῇ Βλαχίᾳ ἐκραγὲν ἐπαναστατικὸν κίνημα κατέστρεψε τὴν ὑπάρχουσαν τότε κυβερνήσιν καὶ ὑπεχρέωσε τὸν πρίγκιπα Βιδέσκον νὰ ἀπομακρυνθῇ ἐκεῖθεν, αἱ δύο προστατίδες δυνάμεις συμμορφωθεῖσαι μὲ τὰς ἐνυπαρχούσας συνθήκας ἔκριναν ἀναγκαῖον νὰ ἐπεμβῶσι διὰ νὰ ἐμποδίσωσι σοβαρὰς ταραχάς. Συνεστήθη μὲν ἐν τῇ Βλαχίᾳ κυβερνήσις προσωρινή, ἀλλ' ἐθεωρήθη παράνομος ὑπὸ τῆς ὑψηλῆς Πύλης. Ἡ Πύλη διώρισε πληρεξούσιόν της τὸν Σουλεϊμὰν Πασσᾶν, ὅστις ἐσχημάτισε κυβερνήσιν καὶ διοικητὴν προσωρινόν, ἀναλαβόντα τὰ καθήκοντά του τὴν 20 Αυγούστου. Ὁ Σουλεϊμὰν Πασσᾶς ἐγνωστοποίησε δι' ἐγκυκλίου του ὅτι ὁ μνηστὴς διοικητὴς ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ὡς προσωρινὴ διοικητικὴ ἀρχή. Πιστεύω ὅτι ἡ ἐνεστῶσα Ὀθωμανικὴ κυβερνήσις εἶναι εὐδιάθετος νὰ κάμῃ οὐσιώδεις παραχωρήσεις εἰς τὸν λαὸν τῆς Βλαχίας, καὶ τοῦτο ἐγγυᾶται ὁ χαρακτὴρ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῶν ἐπὶ κεφαλῇς τῶν πραγμάτων εὐρισκομένων ἤδη ἐν Κωνσταντινουπόλει, οἷος εἶναι ὁ Ῥεσχίδ Πασσᾶς, ὁ Ἀλὴ Πασσᾶς καὶ ὁ Ῥιφατ Πασσᾶς, οἵτινες εἶναι οἱ πλέον φιλελεύθεροι ἄνδρες ὅλης τῆς Τουρκίας. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἀπέναντι τοιούτων συμβάντων διαγωγὴν τῆς Αὐστριακῆς κυβερνήσεως, δὲν παρεμέλησε μηδὲν πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐν ταῖς ἡγεμονίαις εὐρισκομένων Αὐστριακῶν ὑπήκων, καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ἔλαβε τὰς ἐπισημοτέρας θεσφαίσεις ἐκ μέρους τῆς Ὑψηλῆς Πύλης. Περὶ δὲ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ὡς λέγεται, σταλείσης ὑπὸ τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως δὲν γνωρίζω μηδὲν, καὶ ἐπειδὴ ἡ κυβερνήσις αὕτη ἔπαυσεν ἀπὸ τοῦ νὰ ὑπάρχῃ, ἡ ἀποστολὴ τοιαύτης ἐπιτροπῆς δὲν δύναται νὰ ἔχῃ οὐδὲν ἀποτέλεσμα.

ΣΙΚΕΛΙΚΑ.

Εἰς τὸ Χαρτοφυλάκιον τῆς Μελίτης ἀνέγνωσαν οἱ ἀναγνώσται μίαν τὰς ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ συμβάσας τραγικῆς σκηναῖς· ἀλλ' ἡ ἐφημερίς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀναφέρει ἄλλως πως τὰ συμβάντα ταῦτα, ἐρανίζομένη τὰς ὁποίας ἐκθέτει πληροφορίας ἐκ τῆς ἐφημερίδος τῆς Νεαπόλεως ὁ Χρόνος.

Ἰδοὺ τίνι τρόπῳ διηγῆται τὰ συμβάντα ταῦτα ὁ Χρόνος τὰ ὁποῖα ὡς δημοσιεύματα ὑπὸ Νεαπολιτικῆς ἐφημερίδος καθίστανται ἀμφίβολα.

Τὴν ὀγδόην ὥραν Π. Μ. τῆς 6 Σεπτεμβρίου ἠκούσθησαν αἰφνης πανταχόθεν κραυγαὶ ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ, ὅτι εἶχε φθάσει ὁ τῆς Νεαπόλεως στόλος καὶ ὅτι ἔκαμεν ἀπόβασιν. Οἱ Σικελοὶ τότε ἀποφασισμένοι καὶ θαρραλεοὶ ἐδραμον εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης. Μόλις παρήλθε μία ὥρα καὶ εἶδομεν εἰσερχομένην εἰς τὴν πόλιν συμμορίαν ἀτόμων συρόντων πτώματα τὰ

δου· καὶ ἐπιδὴ ὑπωπτεύοντο πόλεμον μὲ τὴν Σκωτίαν, ὁ κόμης ἤρχετο διὰ νὰ γίνῃ στρατηγὸς τοῦ στρατοῦ τὸν ὁποῖον ἐμελλε νὰ διοικῇ ἡ βασίλισσα.

Ὁ Ἐδουάρδος, νικητὴς καὶ στεφανωμένος μὲ ἀθάνατον δόξαν, ἐμελλε μετ' ὀλίγον νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, καὶ μόνον τὴν κήρυξιν τῆς ἀναχωρῆς ἐπρόσμενε, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ νὰ ἀπολαύσῃ μεταξὺ τοῦ λαοῦ του τὴν εὐτυχὴ τῶν ἐπιχειρήσεών του ἐκβασιν.

Ἡ Οὐρσουλίνα ἔλαβε μὲ ὑπερβολικὴν χαρὰν τὴν εἶδησιν ταύτην, καὶ καθ' ἣν ἡμέραν ἐμελλε νὰ φθάσῃ, ἀνέβη εἰς τὸν ὑψηλότατον τοῦ φρουρίου πύργον, καὶ ἔστεκεν εἰς τὸ ὑψηλὸν σέλασμα ἕως τὴν νύκτα, ῥίπτουσα τὰ ἀπληστα βλέμματά της εἰς τὸ κενὸν διάστημα· ἀλλ' ὁ Γοδφρέδος δὲν ἐφαίνετο· εἶχε παρέλθει ἔν ἡμερονύκτιον, ἀλλ' ἀνωφελῶς καὶ εἰς μάτην τὸν ἐπρόσμενον. Γαχυδρόμος δὲ τις τὸν ὁποῖον ἡ κόμηςσα εἶχε στείλει εἰς Λονδίνον, ἐπιστρέψας ἔφερε τὴν εἶδησιν, ὅτι πλοῖον τι εἰς τὸ ὁποῖον ὑπωπτεύοντο ὅτι εἶχεν ἐμβῇ ὁ κόμης, ἐφάνη ἔρημον πρὸ τριῶν μηνῶν εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς κυριωτέρους λιμένας τῆς Ἀγγλίας.

Ἡ Οὐρσουλίνα τρομασμένη ἀπὸ τὴν εἶδησιν ταύτην ὠχρίασε καὶ ἠρώτησε λεπτομερῶς περὶ τοῦ πλοίου. Ὁ δὲ ταχυπλοῖον, τὸ ὁποῖον εἶχε ναυλώσει ὁ κόμης, διὰ νὰ τὸν μεταφέρῃ γενηγρότερον εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ ὅτι ἐν καιρῷ νυκτὸς ἔγιναν ἄφαντοι ὅλοι οἱ ἐπιβάται, καὶ τὴν ἐπαύριον τὸ εἶχον εὐρεῖ εὐκαιρὸν οἱ ἀλιεῖς.

Καὶ γράμμα πρὸς τοῦτοίς παρὰ τῆς βασίλισσας ἐπεβεβαίονε τὴν εἶδησιν ταύτην. Ὅθεν ἐφαίνετο ἀνῆσυχος διὰ τὴν τύχην τοῦ Γοδφρέδου, καὶ ἐπρόσμενε μὲ μεγαλωτάτην ἀνυπομονήσιν ἐπιστολὰς ἀπὸ τὸν ἐνδοξον σύζυγόν της.

ὁποῖα ἔλεγον ὅτι ἔφερον ἐκ τοῦ πεδίου τῆς νύκτος. Ἐλέγετο προσέτι ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἐφυγε καὶ ἐπεβιάσθη εἰς τὰ πλοῖα. Τετὲ δὲ ἤρχισαν αἱ φρίκαι ἐπὶ τῶν δυστυχῶν ἀνθρωπίνων λειψάνων, ἅτινα ἀπηνῶς διεμελίζοντο. Ἐπωλεῖτο τὸ Νεαπολιτικὸν κρέας, ἐρρίπτετο εἰς τὸ πῦρ καὶ ἐτρώγετο.

Ἐν τούτοις ὁ στρατὸς τῆς Νεαπόλεως δὲν εἶχε προσβληθῇ οὔτε ἐκ νέου ἐπεβιάζετο ἐπὶ τῶν πλοίων. Ἐνθ' δὲ τὰ τέσσαρα ταῦτα τὰ ὁποῖα δὲν δύναμαι νὰ ὀνομάσω ἀνθρώπους, κατεγίνοντο εἰς τὸ ἀπάνθρωπον γεῦμα των, ὁ στρατὸς οὗτος ἀπεβιάζετο ἡσύχως εἰς τὴν ξηράν. Ἡ περίστασις ὅμως ἡ δόσσα ἀφορμὴν εἰς τὴν κραυγὴν διαχυθεῖσα μετὰ τῶν τῆς ἀλαζονείας καὶ ἐν ἀκαρεῖ πιστευθεῖσα, εἶναι ὅτι τὸ πρῶτον Νεαπολιτικὸν τάγμα, τὸ ὁποῖον ἀπεβιάσθη εἰς τὴν ξηράν, θεωρήσαν ὅτι ἐπροσβάλετο ἀπὸ πληθὺν ἀκροβολιστῶν ἡναγκάσθη νὰ ἐπανεέλθῃ πρὸς τὸν στόλον· ἐν τῷ διαστήματι δὲ τῆς ὀπισθοδρομήσεως ταύτης, ἐφάνη ἀταξία τις ἐπὶ τῶν τάξεων, ἐξ ἧς ἀντὶ νὰ ὠφεληθῶσιν οἱ ἐκ τοῦ Παλέριου καὶ τῆς Κατάνης ἐξ ὧν ἐσύγκειτο τὸ πλεῖστον τῆς τὸ μέρος ἐκείνης ὑπερασπιζούσης συμμορίας, ἐπέπεσον ἐπὶ τῶν σωμάτων καὶ ἐπὶ τῶν πληγωμένων τοὺς ὁποίους ἔσυρον ἐντὸς τῆς πόλεως.

Ἡ ἀγγελία αὕτη διεδόθη παρευθὺς εἰς τὴν Μεσσηνίαν, ὅπου ὁ δισταγμὸς καὶ ὁ φόβος ἤρχίζον νὰ εἰσχωρῶσι καὶ εἰς τὰ πλέον θαρραλέα πνεύματα, καὶ οὕτω τὴν τετάρτην ὥραν μ. μ. πανικὸς φόβος ἐκυρίευσεν ὅλην τὴν πόλιν, οἱ κάτοικοι τῆς ὁποίας ἔφευγον πανταχόθεν. Αἱ γυναῖκες καὶ οἱ παῖδες διήρχοντο τὴν πόλιν διευθυνόμενοι πρὸς τὸν Ἰφάρον καὶ ἐκβαλλόν κραυγὰς ἀπελπισίας. Θέαμα φοικῶδες ἦτο τότε ἡ γενικὴ σύγχυσις ἥτις μοι ἐπενθύμιζε τὴν καταστροφὴν τῶν Σιδεμῶν καὶ τῶν Γομόρων, τὴν ζωηρὰν εἰκόνα τῶν ὁποίων εἶχον ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Δύσκολον εἶναι νὰ περιγραφῶσιν αἱ σπαραξικάρδιοι κραυγαὶ τούτου τοῦ τετραγαμένου πλήθους, καὶ αἱ παρακλήσεις, δι' ὧν διευθύνετο ταχέως πρὸς τ' Ἀγγλικά καὶ Γαλλικά πλοῖα τὰ ἐν τῷ λιμένι εὐρεθέντα. Μάθετε μόνον ὅτι τὴν νύκτα ἐκείνην 10 χιλιάδες περίπου ψυχὰι κατέφυγον εἰς τὸν λιμένα, καὶ ὅτι δὲν ἔμεινε πλοῖον τὸ ὁποῖον νὰ μὴν ἐφορτώθῃ καθ' ὅλοκληρίαν.

Ἀφῆσα νὰ διαβῇ ὅλον αὐτὸ τὸ πλῆθος, καὶ περὶ τὴν ἐνάτην ὥραν διευθύνθη πρὸς τὸν αἰγιαλὸν διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ Γαλλικά πλοῖα· εἶχε καταπαύσει τότε ἡ ἐκ τῆς φυγῆς προσελθούσα ταραχὴ, πρὸ ὀλίγων ὥρῶν δὲν ἐπυροβόλουν πλέον αἱ Σικελικαὶ κανονοστοιχαί, εἰσιώπων ὡσαύτως τὰ τηλεβόλα τοῦ φρουρίου, ἡ δὲ πόλις ἐφωτίζετο μόνον ὑπὸ τοῦ ζωφεροῦ φωτὸς τῆς πυρκαϊᾶς, καὶ οἱ ὑπερασπισταὶ τῆς πόλεως κατηγοροῦντο ἀμειδίως δι' ἀνανδρίαν καὶ προδοσίαν. Ἐπεὶ γέ τις κίνδυνον τέλος πάντων κατὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ στρα-

Μία μόνη ἐλπίς ἔμενε πλέον εἰς τὴν δυστυχὴ Οὐρσουλίαν. Ἴσως εἶχον λάθος εἰς ὅσα τῇ ἐδιηγήθησαν, καὶ ἴσως τὸ πλοῖον ἐκεῖνο ἦτο φορτωμένον μὲ πραγματείας ἰδιαίτερας· ἐξ ἄλλου μέρους πάλιν, κατὰ τὰς τελευταίας ἀπὸ Γαλλίαν εἰδήσεις, εἶχε διαλυθῇ ἡ ἀναχωρῆς καὶ ἤρχισαν αἱ ἐχθροπραξίαι. Ἡ αἰτία αὕτη ἡμποροῦσε μὲν νὰ κρατῇ τὸν κόμητα ἐκεῖ· ἀλλ' ἡ ἀβεβαιότης ἦτο φοικτὴ, καὶ ἡ κόμητσα ἐβυθίζετο εἰς θλιβερωτάτους συμπερασμούς. Καὶ αἱ μὲν ἡμέραι παρήρχοντο μὲ λύπην, χωρὶς νὰ ἔλθῃσι σταθεραὶ εἰδήσεις περὶ τῆς τύχης τοῦ Γοδφρέδου, ἡ δὲ Οὐρσουλίνα παρεδίδοτο εἰς ἀπελπισίαν.

Καθημένη δέποτε εἰς τὴν καθέδραν της, ἐκράτει εἰς τὰς ἀγκάλας τὸν υἱὸν της Ἀρθύρον, καὶ τὸν κατέβρεχε μὲ τὰ δάκρυά της· καὶ ἐπειδὴ ὁμοίᾳζε ζωηρῶς τὸν πατέρα του εἰς ταύτην τρυφεράν ἡλικίαν, τὸν ὑπερηγάπα, τὸν ἔβλεπε μὲ λύπην της, σπανίως ἐχωρίζετο ἀπὸ αὐτὸν καὶ εἰς μόνον τὸν Ῥυπέρτον τὸν ἐμπιστεύετο.

Μίαν ἡμέραν ὁμιλῶν ὁ Ἀρθύρος περὶ τοῦ πατρὸς του, κατέβραυσε τὴν καρδίαν τῆς κομῆσεως μὲ τὴν ἀθώαν του ὁμιλίαν. Τὴν ἠρώτησε, πότε θέλει ἐπιστρέψῃ ὁ κόμης.

« Πότε ! ἴσως ποτέ ! τὸν ἐχάσαμεν ! »

« Μὴ τὸ λέγῃς τοῦτο, ἐφώνησε τὸ παιδίον, ἐπειδὴ μοι προξενεῖς θλίψιν. Κάνεις βέβαια δὲν ἡμπορεῖ νὰ ᾔνῃαι τόσον κακοῦργος ὥστε νὰ φονεύσῃ τὸν πατέρα μου. »

« Νὰ τὸν φονεύσῃ ! ἐπανελάβεν ἡ Οὐρσουλίνα (καὶ θανατηφόρος φρίκη διέτρεξεν εἰς ὅλας τῆς τὰς φλέβας). Θεοῦ μοι τί θέλει ! νὰ εἴπῃ ἡ τρομερὰ αὕτη προαισθησις ! »

Ἀφοῦ δὲ συνῆλθεν ὀλίγον ἀπὸ τὸν τρόμον τὸν ὁποῖον οἱ λόγοι οὗτοι εἴ ἐπρόξενον, ἠρώτησε τὸν Ἀρθύρον διὰ τί ὑπώπτευεν ὅτι ἐφόνευσαν τὸν πατέρα του.

γῇ ἀπὸ τοὺς ἀνθρωποφάγους τούτους, οἵτινες διήρπαζον τὴν πόλιν καὶ ἐφόνεον τοὺς ἀθώους πολίτας. Ἐθεώρησα λοιπὸν φρονήσεως ἔργον νὰ ἐπιβιβασθῶ εἰς πλοῖον, διότι ὡς ξένος ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἐκινδύνευον.

Ἡ νύξ τῆς ἐβδόμης πρὸς τὴν ὀγδόην ὑπῆρξε δι' ἡμᾶς νύξ λυπηρά. Ἡ πυρκαϊὰ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς Σελήνης, καὶ ὑπὸ τὸν φωτεινὸν τῆς Ἰταλίας οὐρανόν, εἶναι θέαμα ἀπὸ τὸ ὁποῖον δυσκόλως ἀπομακρύνει τις τὸν ὀφθαλμόν του, ἡ δὲ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου ὑπόφέρει τὰς θλιβερωτέρας συγκινήσεις, καὶ μὲ χεῖρας ὅπου ἀρχίσωσι νὰ βέωσι τὰ δάκρυα, θεωρεῖ μὲ θηριώδη σκεδὸν ἀπάθειαν τὸν τοῦ θανάτου ἄγγελον, ἐκτείνοντα τὸν μανδύαν του ἐπὶ παντὸς ὅ,τι τὸν περιστοιχίζει.

Οἱ Ἑλβετοὶ κατέλαβον τὴν πόλιν τὴν 10 ὥραν π. μ. τῆς 8 τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ὅλοι οἱ ἐκ τοῦ Παλέρμου, Τραπάνου καὶ Κατάνης οἱ αὐτόθι εὐρισκόμενοι ἔφυγον ἐν τῇ διαστάματι τῆς νυκτός.

Ἄμα ἔφθασεν ἡ ἀγγελία αὕτη ἐντὸς τοῦ πλοίου εἰς τὸ ὁποῖον εὐρισκόμην, ἐξήλθον πρῶτος εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ μετὰ μίαν ὥραν ἀπεβιβάσθησαν καὶ ὅλοι οἱ ἐν τοῖς πλοίοις εὐρισκόμενοι. Ἐκαστος ὑπῆγεν εἰς τὴν οἰκίαν του, διὰ νὰ ἐπανορθώσῃ τὰς ὁποίας ὑπέστη ζημίας, καὶ θεωρεῖται εὐτυχής ὅτι ἔφθασεν ὁ γῆρας μετὰ τὸ τέλος τῆς φρικτῆς καταστροφῆς, ἥτις ἐπέφερε τὸν ὄλεθρον καὶ τὸν θάνατον.

Τὴν στιγμήν καθ' ἣν εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν μου, καὶ ἤρχισα νὰ σοὶ γράφω, ἐπληροπορήθη ὅτι ὁ ἀρχιστράτηγος εἶδοποίησεν ὅλους τοὺς ἐντοχοποιηθέντας νὰ μείνωσιν ἐντὸς τῶν πλοίων δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς ἐρεθισμού ἐκ μέρους τῶν στρατευμάτων τὴν δὲ ἐπαύριον ἕκαστος νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν του.

Εἶθε διεσθύνσεις καλὴ καὶ συνετὰ μέτρα νὰ ἐπανορθώσωσι τὰς ὁποίας δὲ δυστυχήματα, τῶν ὁποίων ὑπῆρξα μάρτυς αὐτόπτης.

Ἀναγινώσκωμιν εἰς τὸ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου παράρτημα τοῦ Χαρτοφυλακίου τῆς Μεσσήνης, ὅτι διὰ νὰ μὴν ἀνανεωθῶσι τὰ αὐτὰ ἐν τῇ Μεσσήνῃ φρικτὰ συμβάντα, καὶ διὰ νὰ γίνῃ δοκίμιον συμβιβασμοῦ μεταξὺ τῶν δύο μαχομένων μερῶν, διετάχθησαν οἱ Νεαπολῖται ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας νὰ ἀναβῶσιν ἀορίστως τὰς ἐχθροπραξίας. Εἰς τὸ αὐτὸ παράρτημα προστίθεται, ὅτι τὸ πολεμικὸν ἀτμόπλοον ὀνόματι Παναμᾶ ἀπεστάλη ἐκ Μεσσήνης μὲ διαταγὰς πρὸς τὸν Νεαπολιτικὸν στολίσκον, ὅστις εἶχεν ἀποπλεύσει διὰ νὰ κανονισθῇ (bombarder) τὴν Κατάνην καὶ Συρακούσαν, καὶ νὰ ἀποβιβάσῃ αὐτόθι στρατεύματα. Διὰ τῶν διαταγῶν

Ἐπλάγισα, ἀπεκρίθη, σιμὰ εἰς τὴν κλίνην σου τὴν παρελθούσαν νύκτα, καὶ ἐξύπνησα ἀπὸ τὰς φωνάς σου, ἐπειδὴ σὲ ἤκουσα λέγουσαν τούτους τοὺς λόγους: Στάσου, δολοφόνε. . . . μὴ φονεύσῃς τὸν σύζυγόν μου. . . . Ἡ κεφαλὴ σου ἔπειτα ἔπεσε κάτω ἀπὸ τὸ προσκεφάλαιόν σου, ἐγὼ δὲ ἔτρεμον ἀπὸ τὸν φόβόν μου, ἀγαπητὴ μου μητέρα, καὶ ἔλυπούμην, ἐπειδὴ σὲ ἤκουον κλαίουσιν· ἀλλὰ δὲν ἠδυνάμην νὰ σ' ἐξυπνίσω. »

Ἀξίεραστον παιδίον! » ἐφώναζεν ἡ Οὐρσουλίνα, ἐναγκαλιζομένη αὐτὸ μετὰ δακρύων· ἡ ἐνθύμησις τοῦ τρομεροῦ ἐκείνου ὀνείρου ἐπρόσβαλεν ἐκ νέου τὸ πνεῦμα τῆς μὲ δεισιδαιμονικὸν φόβον.

Ἀφοῦ δὲ ἐνηγκαλίσθη τὸν υἱόν της τρυφερώτερα παρὰ τὸ σῶμα, τὸν ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ρυπέρτου, ὅστις ἐμβῆκε τότε νὰ συνοδεύσῃ τὸν Ἀρθούρον διὰ νὰ κάμῃ τὴν συνήθη του περίπατον εἰς τὸ δάσος.

Ἡ συμπαίστρια τοῦ υἱοῦ της, ἡ μικρὰ Ἑμμα, ἦτον ἄρρωστος ἐκ τινῶν ἡμερῶν, ὁ δὲ Ἀρθούρος, λυπούμενος διότι δὲν ἠμποροῦσε νὰ συνάξῃ μαζὶ τὰ ἄνθη τῆς πεδιάδος, εὐγῆκεν ἀπὸ τὸ φρούριον καὶ ἐχώθη εἰς τὸ δάσος.

Ἡ ὥρα τῆς ἐπιστροφῆς εἶχε παρέλθει, καὶ ἡ νύξ ἐπλησίαζεν· ἡ δὲ κόμησσα, τρομασμένη διότι ἐβράδυε πολὺ, ἔστειλεν εἰς τὸ δάσος τοὺς ἀνθρώπους της, ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὶ ἐπέστρεψαν, χωρὶς νὰ ἠμπορέσουν νὰ εὕρωσι τὸν Ρυπέρτον καὶ τὸ παιδίον.

Ἡ Οὐρσουλίνα, ἀκούσασα ταῦτα, ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν καθέδραν της, καὶ κατατρομασμένη διέτρεχε τὴν αἰθουσαν θέλουσα νὰ πετάξῃ μόνῃ πρὸς τὴν πόλιν τοῦ υἱοῦ της. Ἀλλ' ἔξαφνα εἶδε τὸν Ρυπέρτον αἰματωμένον, καὶ βασταζόμενον ἀπὸ τοὺς ὑπῆρέτας τοῦ φρουρίου.

τούτων διετάχθη ὁ στολίσκος οὗτος νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Μεσσήνην, καὶ πραγματικῶς ἐπανῆλθον διάφορα ἀτμόπλοια πρὶν καταπλεύσῃ εἰς τὸν λιμένα τὸ ἀτμόπλοιο Παναμᾶ. Πληροφορούμεθα προτέτι ὅτι δύο Γαλλικὰ ἀτμόπλοια ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Μεσσηνίων τῶν καταφυγόντων εἰς διάφορα ξένα πολεμικὰ πλοῖα, οἵτινες ἐζήτησαν νὰ ἀποβιβασθῶσιν εἰς τὸ Παλέρμον, καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Σικελίας.

ΙΤΑΛΙΑ.

Αἱ τῆς Μεσσήνης ἐφημερίδες ἀναφέρουν ὅτι συνέβησαν σοβαραὶ ἐν Νεαπόλει ταραχαὶ περὶ τὰς ἀρχάς τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, προκαλεσθεῖσαι ὑπὸ διαφορῶν ἀτόμων περιφερομένων εἰς τὴν πόλιν καὶ κραυγαζόντων, ζήτησιν ὁ Βασιλεὺς! κάτω τὸ Σύνταγμα!

— Ἡ Ῥώμη πρὸς τὸ παρὸν ἡσυχάζει.

— Ἐξ ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας ἐκ τῆς Βονωνίας πληροφορούμεθα, ὅτι πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἡ πόλις αὕτη διῆγεν εἰς μεγίστην λύπην, διότι οἱ ἀναρχικοὶ, τῶν ὁποίων ἡ αὐθάδεια τὰ πάντα ἀποπειράται, ἔπραξαν πολλὰς ἀπανθρωπίας· τὸ λυπηρότατον δὲ πάντων εἶναι, ὅτι ἡ ἐξουσία ἀνίσχυρος οὖσα δὲν δύναται νὰ καταστείλῃ τὰς θηριώδεις ταύτας ταραχάς.

Ἰσχυροὶ ἔνεκα τῆς ἀτιμωρησίας οἱ τρισάθλιοι οὗτοι συνέλαβον σκοπὸν νὰ φονεύσωσιν ὅλα τὰ μέλη τοῦ πλημμελειοδικείου, καὶ ὅλους τοὺς ἀστυνομικοὺς πράκτορας. Τὸ φρικτὸν τοῦτο σχέδιον ἐβλήθη ἐν μέρει εἰς ἐνέργειαν, ὥστε 30 θύματα ἔπεσον, ὡς βεβαιοῦται, ὑπὸ τὰ ξίφη των.

Ἀς φαντασθῇ λοιπὸν ἕκαστος ὁποῖον τρόπον προξενοῦν εἰς τὸν λαὸν τὰ κακουργήματα ταῦτα.

— Ἡ Ἑνετία διοικεῖται εἰσέτι ἀφ' ἑαυτῆς.

— Αἱ ταραχαὶ τῆς Λιβόρνου δὲν ἀνενώθησαν πλέον, ἡ δὲ τάξις ἐπανῆλθεν αὐτόθι.

Ἡ κεντρικὴ κυβέρνησις φαίνεται εὐδιάθετος νὰ κάμῃ παραχωρήσεις τινὰς ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

— Συνέβησαν πάλιν ἐσχάτως ἐν Μεδιολάνῳ σκηναὶ ὅμοιοι μετὰ τὰς κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον συμβάσας, διότι ἐμποδίσθησαν ἐκ νέου οἱ στρατιῶται νὰ καπνίζωσιν εἰς τὰς ὁδοὺς. Τὰς λεπτομερείας τῶν εἰδησέων τούτων στερούμεθα.

— Ἡ Γένουα ἡσυχάζει. Στρατιωτικὸν σῶμα συγκεῖμενον ἐκ 15 χιλιάδων στρατιωτῶν εἰσῆλθεν αὐτόθι διὰ νὰ προστατεύσῃ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν κατοίκων της.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ.

Ἐπιστολαὶ ἐκ Βιέννης μέχρι τῆς 12 Σεπτεμβρίου ἀναγγέλλουν, ὅτι τὴν ἡμέραν ἐκείνην εὐρίσκετο ἡ πρωτεύουσα αὕτη εἰς

μέγιστον ἀναβρασμόν, καὶ ὅτι εἰς ὅλας τὰς συνοικίας ἐσήμεινε τὸ ἀνακλητήριον (rappel). Λέγουσιν ὅτι οἱ ἐργάται ἐζήτησαν ἐκ νέου ἄρτον ἢ τὸν θάνατον. Ἡ ἐθνικὴ φρουρὰ ἐφαίνετο ἀποφασισμένη νὰ προστατεύσῃ τὴν κυβέρνησιν καὶ τοὺς νόμους.

Ἡ μεταξὺ Δανίας καὶ Γερμανίας κλειθεῖσα περὶ ἀνακωχῆς συνθήκη ἐπέφερεν ἐν Βερολίνῳ καὶ Στεττίνῳ μεγάλην κίνησιν εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν σιτηρῶν. Ἐπιστολαὶ ἐκ Βερολίνου τῆς 1 Σεπτεμβρίου ἀναγγέλλουν, ὅτι μεγάλα ποσότητες σίτου ἠγοράσθησαν αὐτόθι δι' Ἀγγλίαν, καὶ ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ ὑψώθη σημαντικώτατα. Φαίνεται ὅτι ἡ ἀγγελία τῆς ἀνακωχῆς ταύτης δὲν ἔλαβεν εὐχάριστον ἀποδοχὴν ἐν Φραγκοφουρτίῳ οὔτε ἐν Βερολίνῳ, μεταξὺ τοῦλάχιστον τῶν θεωρούντων τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου ὡς πολὺ σοβαρὰν, πολιτικῶς, διὰ τὸ μέλλον τῆς Γερμανίας. Μεγάλῃ ταραχῇ συνέβη ἔνεκα τούτου εἰς τὰ δουκάτα, καὶ ἦτο φόβος μήπως ἡ ἐν Φραγκοφουρτίῳ σύνοδος παρεμβάλλῃ νέα προσκόμματα εἰς τὴν ἐκ μέρους τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας ἐπικύρωσιν τῆς ἀνακωχῆς, ὅπερ καὶ συνέβη διότι ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις ἐπιληφθεῖσα τοῦ ζητήματος τούτου, παρεδέχθη ἐν τῇ συνεδριάσει αὐτῆς διὰ πλειονοψηφίας ψήφων 238 κατὰ 221 τὴν πρότασιν τὴν τείνουσιν εἰς τὸ νὰ ἀναβάλῃ τὰ στρατιωτικὰ μέτρα καὶ πᾶν ἄλλο ἀναγκαῖον πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνακωχῆς ταύτης.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀποφάσεως ταύτης δημοσιεύει ἡ ἐφημερίς τῆς Αὐγούστου ὅτι ἐν Φραγκοφουρτίῳ συνέβη στάσις ἐν ἣ ἐφονεύθησαν 700 περίπου άτομα.

Παραδουνάβιοι Ἡγεμονίαι

Ἀναγινώσκωμιν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὰ ἐπόμενα·

Κατὰ τὰς ἐκ Βουκορεστίου ἀλληλογραφίας τῆς 14 Σεπτεμβρίου, τὰ Τουρκικὰ στρατεύματα τὰ εἰς τὸ Γιούργεβον καὶ τὸ Γαλάτζιον ἐστρατοπεδευμένα ἐμελλον νὰ συγκεντρωθῶσιν εἰς Φοξάνιον, τὸ ἐσχάτον μεθόριον τῆς Μολδοβλαχίας, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Ὁμέρ Πασσᾶ. Ὁ στρατὸς οὗτος οὕτω πως τοποθετημένος θέλει εὐρίσκεισθαι μεταξὺ τῆς Βλαχίας καὶ τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων, καὶ θέλει εἰσθαι εἰς κατάστασιν, ἔνεκα τῆς θέσεώς του, νὰ κόπτῃ τὴν πρὸς τὰ ὄρη ὁδὸν τῶν ἐπαναστατῶν, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἐστία τῆς ἐπαναστάσεως, εἰς περίστασιν, ἀπίθανον μολοντοῦτο, καθ' ἣν τὸ ἐνθουσιασμένον κόμμα ἤθελεν ἐπιτύχει νὰ ἐφοπλίσῃ τοὺς ὑπεραπιστάς τοῦ τῆς ἐπαναστάσεως προγράμματος.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐπέτυχον τὰ κλοῦβ νὰ προξενήσωσιν εἰς

Ἡ κόμησσα, μόλις πνέουσα, καὶ ἔχουσα τὸν θάνατον ζωγραφισμένον εἰς τὸ πρόσωπόν της, τῷ εἶπε·

Ποῦ εἶναι ὁ Ἀρθούρος; τί ἔκαμες τὸν υἱόν μου; Θεέ μου! Πρέπει λοιπὸν νὰ χάσω τὸ πᾶν διὰ μιᾶς; ὁμίλησον, Ρυπέρτε.

Φεῦ, κυρία μου, δὲν ἠμπορῶ. . . .

Ἄ! εἶπέ με. . . φανέρωσον τὴν τρομερὰν ἀλήθειαν. . . Ἡ λύπη καὶ ἡ θλίψις μου εἶναι ὑπερβολικὴ. . . Ἀπέθανεν ὁ υἱός μου;

Τὸ φοβοῦμαι, ἀπεκρίθη ὁ Ρυπέρτος, μὲ φωνὴν ἀδύνατον ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τοῦ αἵματός του· ἐπολέμησα ὅσον μοι τὸ ἐσυγχώρησαν αἱ δυνάμεις μου, ἀλλ' ἐνίκηθην ἀπὸ τὸ πλῆθος. Οἱ κακοῦργοι ἔδωσαν ἐν κτύπημα τοῦ υἱοῦ σου, καὶ μ' ἐν ἄλλο ἔρριψαν κ' ἐμέ κατὰ γῆς, καὶ ἠσθάνθην μὲν ὅτι τὸν ἀπέσπασαν ἀπὸ τὰς αἰματωμένους ἀγκάλας μου, ἀλλ' εἶχον χάσει τὰς αἰσθήσεις μου εἰς ἐκείνην τὴν φρικτὴν στιγμήν.

Ἡ μόνῃ ἀπόκρισις τῆς λυπημένης Οὐρσουλίνης ὑπῆρξε στεναγμός, ὅστις ἐφαίνετο ὅτι ἦτον ὁ τελευταῖος, καὶ ἔπειτα ἔπευεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Ἐθελβίνης.

Ἡ ἀξιαγάπητος κόρη ἐστάθη γενναία εἰς τὸ νὰ νικήσῃ τὴν ἰδίαν τῆς λύπην, καὶ παρηγοροῦσα τὴν δυστυχῆ μητέρα της, ἐλησμόνησε τὴν πρὸς τὸν Ἀλφρέδον συστολὴν της, τὸν ἐπίασεν ἀπὸ τὴν χεῖρα καὶ τῷ εἶπεν.

Ἐὰν μὲ ἀγαπᾷς, Ἀλφρέδε, τρέξον νὰ ζητήσῃς τὸν Ἀρθούρον· πέταξον, μὴ χάνῃς οὔτε μίαν στιγμήν.

Ἐὰν σὲ ἀγαπῶ! Ἄ! Ἐθελβίνα, πόσον παραγνωρίζεις τὰς θυσίας, αἱ ὁποῖαι κατασπαράσσουσιν τὴν καρδίαν μου. . . ! αὐτὴ διὰ σὲ μόνῃν πάλλει. . . καὶ. . . Ἀλλὰ μείνας, ὡς ἐκπεπληγμένος ἀπὸ τινος ἐνθύμησιν, δὲν ἐτελείωσε τὸν λόγον, ἐστέναξε καὶ ἔγινεν ἄφαντος.

Ἡ Ἐθελβίνα ἔμεινεν ἐκστατικὴ διὰ ταύτην τὴν σύγχυσίν του, καὶ ἐζήτησε νὰ ἀνακαλύψῃ τὸ νόημα τῶν διακεκομμένων ἐκείνων λόγων, ἀλλ' ἡ τῆς μητρὸς της κατάστασις τὴν ἀνεκάλεσεν εὐθὺς εἰς τὸν ἑαυτὸν της.

Ἡ κόμησσα ἐπροσπάθησε παντοιοτρόπως νὰ ἀνισταθῇ εἰς τόσον ἀλλεπαλλήλους καὶ αἰφνιδίους δυστυχίας. Ὁ δὲ Ἀλφρέδος διέτρεξεν εἰς μάτην τὰ πυκνότερα μέρη τοῦ δάσους, καὶ ὑπέστρεψε πολὺ βέβαιος ὅτι τὸ δυστυχὲς παιδίον ἐδόλοφονήθη. Καὶ τὸ μὲν σῶμα του δὲν ἠδυνήθησαν νὰ εὕρωσιν, ἐσύναξαν ὁμῶς πολλὰ αἰματωμένα τεμάχια τῶν φορεμάτων του, τὰ ὁποῖα δὲν ἄφιναν πλέον ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ κακουργήματος ἐκείνου.

Ἡ Ἐθελβίνα ἀκούσασα τὰ λυπηρὰ ταῦτα συμβάντα, ἐπροσπάθει νὰ ἐννοήσῃ, διὰ ποίαν αἰτίαν ἐδυνήθησαν νὰ πράξωσι τὸ σκληρὸν τοῦτο ἀνόμημα. Διότι τὸ νὰ φονεύσῃ τις ἀδύνατον καὶ ἀθῶον παιδίον, τοῦτο ἦτον ἐγκλημα τρομερωτάτης φύσεως! Δὲν ἐδύνατο δὲ νὰ τὸ ἐξηγήσῃ ἄλλως, εἰμὴ διὰ τὸ συμφέρον τινῶν κακοῦργων, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀποφασίσῃ διὰ τῆς δολοφονίας ταύτης νὰ κληρονομήσωσι τὰ μεγάλα πλοῦτη τοῦ Ἀρθούρου. Ὁ Λεοπόλδος Σαιντιβέρ ἦτον ὁ μόνος κληρονόμος τοῦ κόμητος.

Ἦρχισε λοιπὸν διὰ τῆς ὀξύνειας της νὰ ὑποπεύεται κατ' αὐτοῦ, στοχαζομένη ὅτι ὁ Ἀδελφός Σαιντιβέρ ἔπρεπε νὰ ἦτον ὁ πρωταγωνιστὴς τῆς αἰματώδους ταύτης τραγωδίας, καὶ τοὺς στοχασμούς της τούτους ἐξεμυστηρεύθη εἰς τὸν φίλον της. Ἀλλ' ὁ Ἀλφρέδος δὲν τοὺς παρεδέχθη, ἐπειδὴ τῷ ἐφαίνετο ἀδύνατον ἕνας τόσον στενὸς συγγενὴς νὰ γίνῃ ἕνας κακουργήματος τὸ ὁποῖον ἐπροξέεινε φρίκην εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

(ἀκολουθεῖ)

Βουκορεστίων μεγάλην ταραχήν ἔνεκα τῶν ἀπερὶσκέπτων δη-
μηγοριῶν των, διότι τὴν 10 καὶ 11 τοῦ μηνὸς τούτου συνη-
θροίσθησαν πολὺ πλῆθος εἰς τὸ πεδῖον τῆς ἐλευθερίας, ὅπου
ἐνθουσιασμένοι ῥήτορες ἐπεόβαλον τὰς πλέον ἄλλοκότους
προτάσεις, ὡς παραδ—χάριν, τὸ νὰ καταφύγωσιν εἰς τὰ ὅ-
πλα, διὰ νὰ διατηρήσωσιν ἀκεραίως τὴν νέαν τῶν πραγμά-
των τάξιν. Οἱ φρόνιμοι ἐδικαίωσαν τὰς προτάσεις των ταύτας,
καὶ ἔνεκα τούτου δὲν ἐπέφερον αὐταὶ οὐδὲν ἀποτέλεσμα. Ἐν
τούτοις οἱ ὑποκινούντες τὰ κινήματα ταῦτα συνέταξαν ἀναφο-
ρὰν ἄρρωνα, καὶ ἀκολουθούμενοι ἀπὸ χιλιάδας τινες ἐκ τῶν
ὁπαδῶν των, ἀπῆλθον τὴν 13 καὶ 14 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς
εἰς τὸ Γιούργι-βον διὰ νὰ παρουσιάσωσιν αὐτὴν εἰς τὸν ἐπίτρο-
πον τῆς Πύλης τὸν Φουάδ—Ἐφέντην, ὅστις ὡς ἐκ τῶν ὁδῶν
γινῶν του δὲν ἐδύνατο νὰ τοὺς ὑποδεχθῇ.

Τριάκοντα περίπου ἀξιωματικοὶ παυθέντες ὑπὸ τῆς προσω-
ρινῆς Κυβερνήσεως, ἐδυνήθησαν νὰ ἐμπνεύσωσιν τὴν λειποταξί-
αν εἰς τινὰς λόγους τῆς τοῦ Βουκορεστίου φρουρᾶς· ὥστε τὴν
14 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς συνέβη εἶδος στάσεως μεταξὺ τῶν
στρατευμάτων παρικονηθέντων διὰ τὴν κακὴν ποιότητα καὶ
τὴν ἐλάττωσιν τῶν τροφῶν των. Ὁ στρατηγὸς Τέλ ὁμῶς
τοὺς ἔδωσε νὰ ἐννοήσωσιν, ὅτι εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἐ-
γίνοντο ὅργανα τῶν παλῶν, καὶ οὕτως ἐπανῆλθεν ἡ ἡσυχία.

Τὸ πνεῦμα τῶν χωρικῶν τῆς Βλαχίας εἶναι ἀξιοθαύμα-
στον, διότι οἱ λαοὶ κακῶς ὑποδέχονται τοὺς ἐπιτρόπους τῶν
Κλῶδ, εἰς τινες περιφέρονται ἀπανταχοῦ καὶ ἐρεθίζουν τοὺς
πολίτας διὰ νὰ προτρέξωσιν εἰς τὰ ὅπλα. Οἱ λαοὶ οὗτοι
μεγίστην ἔχουν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὰς καλὰς διαθέσεις τῆς
Πύλης, καὶ ἡσύχως περιμένουν ἐκ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Φουάδ
Ἐφέντη τὴν δικαίαν ἐξομάλυνσιν τῶν παρουσῶν δυσκολιῶν,
ἥτις ἐὰν θρασύνῃ ἐπὶ πλέον, θέλει ἐνοχοποιηθῇ περισσότερον
τὰ τῆς ἡγεμονίας συμφέροντα. Γνωρίζουν οὗτοι ὅτι χωρὶς
νὰ καταφύγωσιν εἰς πράξεις βιαιότητας, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ
τοὺς βλάψωσι, θέλει τοῖς γίνῃ δικαιοσύνη, καὶ ἔνεκα τούτου
χωρεῖν εἰς τὰς ἐμπαιθεὶς καὶ ἀπερὶσκέπτους προτροπὰς
τῆς νεολαίας.

Πληροφορηθεὶς ἡ ἀστυνομία τοῦ Βουκορεστίου ὅτι ὁ κύριος
Νικόλαος Βιδέσκας, ἀδελφὸς καὶ ὑπασιπότης τοῦ πρώην ἡγε-
μόνος, ἐστρατολόγη ὑπὸ μεγάλῳ μισθῷ Ἀλβανούς κεκρυμ-
μένους εἰς διαφόρους τῆς πόλεως συνοικίας, ἐκοινοποίησεν
εἰς αὐτὸν διαταγὴν ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ Βουκορεστίου καὶ ν' ἀ-
ροπλίσῃ τοὺς Ἀλβανούς του.

Νέα ἐπικουρικὰ Ρωσικὰ στρατεύματα ἔβησαν εἰς Μολ-
δαύιν. Τούτο ἐπιβεβαιῶνται ἀπὸ τὰς ἐκ τοῦ Γαλατζίου προ-
ελθούσας ἐπιστολάς, διὰ τοῦ τελευταίου ἀτμοπλοῦ. Αἱ τοῦ
Ἰασιῦ ἀλληλογραφαὶ ἀναγγέλλουν ὅτι παρεκτὸς τῶν ἐκεῖσε
ἐστρατοπεδευμένων Ρωσικῶν στρατευμάτων, τριάκοντα
προσέτι χιλιάδες στρατιῶται εὐρίσκονται πρὸς τὸ παρὸν με-
ταξὺ τοῦ Βελιγραδίου καὶ Φοξανίου.

ΣΕΡΒΙΑ.

Κατὰ συνέπειαν τῶν εἰσηγήσεων τῶν ἐν τῇ Οὐγγαρίᾳ Σέρ-
βων, ἡ τῆς Σερβίας ἡγεμονία εὐρίσκεται εἰς ὀργασμὸν. Ὁ
τῆς ἡγεμονίας ταύτης Σέρβοι ζητοῦν νὰ στρατολογήσωσι, καὶ
νὰ διορίσωσιν οἱ ἴδιοι τοὺς ἀρχηγούς τοῦ στρατολογηθησομένου
στρατοῦ, ὅστις ἀναμφιβόλως δὲν θέλει ἔχει ἄλλην ἀποστολὴν
εἰμὴ νὰ βοηθήσῃ τοὺς Κροάτας κατὰ τῶν Οὐγγρων.

Αἱ τελευταῖαι ἐφημερίδες τοῦ Βελιγραδίου καὶ Καραλοβ-τζίν
καὶ αἱ αὐτὲς προελθούσαι ἰδιαιτέραι ἐπιστολαὶ ἀναφέρουν
τὰς λεπτομερείας διαφόρων μοχλῶν, αἵτινες ἔλαβον χώραν με-
ταξὺ τῶν Σλαβῶν καὶ Μαζάρων, καὶ ὅτι ἡ τύχη βοηθεῖ ἐνί-
τε τοὺς μὲν, ἐνίοτε τοὺς δέ. Ἡ πάλιν ὁμῶς καθίσταται καθ' ἑκά-
στην λυσσωδεστερά. Αἱ ἐφημερίδες αὐταὶ καὶ αἱ ἐπιστολαὶ
διαλαμβάνουν προσέτι, ὅτι ὁ κύριος Μαυερχόφερ Αὐστρια-
κὸς ἐν Βελιγραδίῳ πρόξενος ἔλαβε διαφόρους συνεντεύξεις ἐν
τῷ Σεμλίνῳ μετὰ τοῦ κυρίου Δανιέλσκη Ρωσικοῦ ἐν τῇ
Σερβίᾳ πρόξενου, μετὰ τὰς ὁποίας μετεβη εἰς τὸ Σερβικὸν
ἐν Βεϊσκήν στρατοπέδον, καὶ ἐδήλωσεν εἰς τοὺς ἀρχηγούς
τοῦ στρατοῦ ὅτι ἔλαβεν ὁδηγίαν παρὰ τῆς κυβερνήσεως του
νὰ τοὺς βοηθήσῃ. Διεύθυνεν ἐπομένως προκηρύξεις εἰς τὰς
πολιτικάς ἀρχὰς τῶν πόλεων τοῦ Βανάτου καὶ Σχρέμ, δι' ὧν
ἐγνωστοποίησε πρὸς αὐτάς τὸν σκοπὸν τῆς κυβερνήσεώς του,
καὶ ἐπροσπάθει ταύτοχρόνως νὰ τοὺς ὑποχρέωσιν εἰς τὸ νὰ
συμμορφωθῶσι μετὰ αὐτὰς καὶ ν' ἀναγνωρίσωσιν τὴν Σερβικὴν
στρατιωτικὴν ἀρχήν. Αἱ διατάξεις αὐταὶ τοῦ μυστικοσυμ-
βουλίου τῆς Βιέννης ὑπὲρ τῶν Σέρβων τῆς Αὐστρίας ἐπέ-
φερον ὡς ἀποτέλεσμα τὸ νὰ διέλθωσιν ἀπὸ τὰ μεθόρια πλεί-
στοι ἐβελονταὶ Σέρβοι τῆς Τουρκικῆς ἡγεμονίας, πρὸς ἐνίσχυ-
σιν τοῦ ἐν Βεϊσκήν στρατοπέδου.

Πληροφορούμεθα προσέτι ἐκ τῶν αὐτῶν ἐφημερίδων καὶ
ἀλληλογραφῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐφημερίδων καὶ ἐπιστολῶν τῆς
Γερμανίας, ὅτι ὁ Πρίγκιψ Μιλόσχος ἀναχωρήσας ἐκ Βιέννης
διευθύνθη πρὸς τὰ μεθόρια τῆς Σερβίας, ὅτι διεβίβασεν αὐτό-
θι κιβώτια ὁπλῶν, καὶ ὅτι, ὡς λέγεται, ἐπεριμένετο ἀπὸ ἐθε-
λοντὰς, τοὺς ὁποίους ἐστρατολόγησε διὰ νὰ ἀποπειραθῇ εἰς
βολὴν τινὰ κατὰ τῆς ἡγεμονίας ταύτης. Προστίθεται δὲ καὶ
ὅτι διεδόθη φήμη ἐν Βελιγραδίῳ, ὅτι ὁ Μιλόσχος ἐδήλωσεν
ἐκ αὐτῶν ὑποτελῆ τοῦ Οὐγγαρικοῦ στέμματος ὡς πρίγκιψ τῆς
Σερβίας, Βοσνίας καὶ Ἑρζιγοβίνης.

ΑΓΓΛΙΑ.

Τὴν 5 Σεπτεμβρίου διέλυσε ἡ Βασιλιστὰ Βικτωρία τὴν
διεξοδικὴν σύνοδον τῶν Βουλῶν τῆς Ἀγγλίας. Ὁ λόγος
τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε, εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἔλαβε κα-
λὴν ὑποδοχὴν ἐν Λονδίῳ παρὰ τῆς κοινῆς γνώμης, ὁμοίως
δὲ καὶ ἐν Παρισίοις τὴν ἐβδόμην τοῦ αὐτοῦ μηνός. Μολο-
νόντι τὰ ἐν τῇ Ἰρλανδίᾳ ἐσχάτως συμβάντα εἶναι σπουδαῖα,
καὶ δικαίως ἐνδιαφέρουν τὸ κοινὸν τῆς Ἀγγλίας, ὁ παρὰ
γράφος τοῦ λόγου ὅστις ἀνυπομόνως ἐπεριμένετο αὐτόθι καὶ
ἐν Παρισίοις, ἦτον ἐκεῖνος ἐν ᾧ ἡ Βασίλισσα ἀνέφερε περὶ
τῶν σχέσεων τῆς μεγάλης Βρετανίας μετὰ τὰς δυνάμεις τῆς
ἡπείρου, καὶ ἀπέδλεπε τὸ περὶ τῆς εἰρήνης ἡ τοῦ πολέμου
ζήτημα. Ἡ κοινὴ γνώμη εὐχαριστήσθη πληροφορηθεῖσα ὅτι
αἱ μεταξὺ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας φιλικαὶ σχέσεις οὐ-
δέποτε διεκόπησαν, καὶ ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐξήγγησε
διὰ στόματος τῆς Βασίλισσας τὴν ἐλπίδα ὅτι πιθανῶς θέλει
διατηρηθῇ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου. Εἶθε νὰ μὴ ματαιωθῇ ἡ
ἡ ἐλπίς αὕτη. Εἶθε ἡ τύχη τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἐξευγενισμοῦ
νὰ μὴ ἀφελθῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς κτηνώδους δυνάμεως! !
Τούτο πρέπει νὰ εὐχεται ἕκαστος τῆς ἀνθρωπότητος φίλος.
Τὸ εὐεργέτημα τοῦτο ἐξαπλοῦνται ὑπὲρ ὅλοκληρου τοῦ κόσμου
ἡ ἑνωσις τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Τὸ εὐεργέτημα τοῦτο
ἐλπίζεται δικαίως ἐκ τοῦ παρὰ τῆς Βασίλισσας Βικτωρίας ἐκ-
φωνηθέντος λόγου.

Ἡ κατάστασις τῆς Ἀγγλίας εἶναι εὐχάριστος, καὶ ἡ ἡσυ-
χία ἐπανῆλθεν εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἰρλανδίας, ἥτις εἶναι τὸ
μόνον ἀντικείμενον τὸ ἐπασχολοῦν τὸ Ἀγγλικὸν μυστικοσυμ-
βούλιον. Γνωστὸν εἶναι ἤδη ὅτι ὁ Λόρδος Ἰωάννης Ρούσελ
ὑπῆγε πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ δυστυχικοῦ τούτου τόπου, καὶ διὰ νὰ
παρητρήσῃ αὐτοφεί τι πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ πρὸς βελτίωσιν
τῆς καταστάσεώς του. Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι σοβαρὸν ἀλλὰ
τὸ Ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον εἶναι ἀποφασισμένον νὰ κλείσῃ τὴν
μεγάλην ταύτην πληγὴν, καὶ ἔνεκα τῆς σταθερότητός του δὲν
εἶναι ἀδύνατον νὰ εὕρῃ τὴν θεραπείαν τῶν δεινῶν τοῦ τόπου
τούτου.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Διὰ τὴν μὴ ἀρίστην εἰς Πειραιᾶ τοῦ ἐκ Μασσαλίας Γαλ-
λικοῦ ἀτμοπλοῦ, καὶ διὰ τὴν ἑλλειψὶν θαλασσίων ευκαιριῶν
ἐκ τῆς Γαλλίας, δὲν ἐλάδομεν ἐκεῖθεν κάμμιαν νεωτέραν
ἀγγελίαν.

— Τὴν 16 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἔγινεν ἐνταῦθα, ὡς εἰς
τὸ τελευταῖον φύλλον μας ἀνεφέραμεν, ἡ ψηφφορία τῶν τριῶν
ὑποψηφίων διὰ τὴν χηρεύουσαν θέσιν τῆς Δημαρχίας μας. Ὡς
τοιούτοι δὲ ἐξελέχθησαν οἱ κύριοι Νικόλαος Πρασσάκας διὰ
ψήφων 22, Νικόλαος Γιαγιτζής διὰ ψήφων 18 καὶ Νικό-
λαος Καλλέργης διὰ ψήφων 17.

— Μετετέθη ἐσχάτως εἰς τὸ ἐφετεῖον τῶν Ἀθηνῶν ὁ Πρό-
εδρος τοῦ ἐνταῦθα δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν κύριος Γ.
Νικητάδης, ἀντικατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ κυρίου Στεφοπούλου,
μετατεθέντος ἐνταῦθα ἀπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ ἐν Πάτραις
δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν.

Λυπούμεθα διὰ τὴν μετάθεσιν ταύτην τοῦ κυρίου Γ. Νικη-
τάδου, διότι μετὰ τοῦ φιλοδικαίου καὶ τῆς ἀμεροληψίας ἐνό-
νει ὁ ὑπάλληλος οὗτος πολλὰς νομικὰς γνώσεις καὶ με-
γίστην δικαστικὴν πείραν. Καθόσον πληροφορούμεθα ὁ-
μῶς καὶ εἰς τὸν κύριον Στεφόπουλον τὸν ἀντικατασταταίνοντα
αὐτὸν ἐνυπάρχουν ὅλα τὰ προσόντα ταῦτα.

ΚΛΗΣΙΣ

Ζαννὴ Ἀντωνίου Βούρου κατοικοῦντος ἐνταῦθα κατὰ.

Μιχαὴλ Σίμου Θερμιώτου κατοικοῦ Ἀνδρου, ἀλλ' ἀπόντος
εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, εἰς τρόπον ὥστε ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς
διαμονῆς του.

Περὶ συντηρήσεως προνομίου.

Ἐνώπιον τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος τοῦ ἐν Σύρῳ δικαστη-
ρίου τῶν Πρωτοδικῶν.

Ἐπειδὴ ὁ ὑποφαινόμενος εἶμαι ναυτικοδανειστής τοῦ Ἰωάν-
νου Γράφα ἐκ δραχ. 5490, ὑπὸ τὴν ὑπεγγυότητα τοῦ σώ-
ματος ὁλοκληρου, τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ὀνόματι Κα-
λιόπη τὸ ὁποῖον ἐπλοιορχεῖτο ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τοῦ δι-
δουλευμένου ναυτικοῦ τόκου ἐπ' αὐτῶν πρὸς δύο τὰ ἑκατο-
τὸν μῆνα, κατὰ τὸ ἀπὸ 19 Ἰανουαρίου 1848 ναυτικοσυμ-
βόλαιον, τὸ ὁποῖον ἔγινε μὲν ὑπὲρ τοῦ Γεωργίου Θερμιώτου,
δανείσαντος ταύτας τὰς δραχ. 5490 πρὸς τὸν μνησθέντα
Ἰωάννην Γράφον, μετεβιβάσθη ὁμῶς εἰς τὴν κυριότητα κα-
κατοχὴν μου παρὰ τοῦ εἰρημένου Γεωργίου Θερμιώτου, κατὰ
τὸ ὑπ' ἀριθ. 20486 καὶ ἀπὸ τὴν 31 Ἰανουαρίου 1848 δι-
μόσιον πωλητήριον ἔγγραφον, συνταχθέν ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ
Συμβολαιογράφου κυρίου Ἀνδρέου Δαυίδ.

Ἐπειδὴ τὸ τέταρτον τούτου τοῦ ὑπολοίπου πλοίου ἡ Κα-
λιόπη τοῦ καθ' ὁλοκληρίαν ὑπεγγύου εἰς τὸ προαναφερθέν
ναυτικοδανειὸν μου ἐπωλήθη εἰς τὴν Ἀνδρον, ὡς πληροφω-
ροῦμαι, πρότινων ἡμερῶν, πρὸς τὸν κλητευσόμενον Μιχαὴλ Σ.
Θερμιώτην, ὅστις διωρίσθη καὶ πλοιορχος αὐτοῦ καὶ
Ἐπειδὴ τὸ ναυτικοδανειὸν μου χαίρει προνόμιον καὶ ἐπὶ
τοῦ τετάρτου, τὸ ὁποῖον ἡγόρασεν ὁ μνησθείς Μιχαὴλ Σίμου
Θερμιώτης.

Διὰ ταῦτα καὶ πρὸς συντήρησιν τοῦ προνομίου μου τούτου,
προσκαλῶ αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου τοῦ
ἐμπορικοῦ τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν τὴν διὰ τοῦ πι-
νακίου προσδιορισθησομένην δικάζειμον ἡμέραν, μετὰ παρέλ-
ειν τῆς νομίμου προθεσμίας, διὰ νὰ γίνῃ συζήτησις, καθόσον
ἐξαιτούμαι.

α. Ν' ἀναγνωρισθῇ καὶ ἀποφασισθῇ, ὅτι καὶ μετὰ τὴν πώ-
λησιν τοῦ ἐνὸς τετάρτου τοῦ προαναφερθέντος πλοίου ἡ Κα-
λιόπη πρὸς τὸν κλητευσόμενον Μιχαὴλ Σίμου Θερμιώτην, τὸ
τέταρτον τοῦτο ἐξακολουθεῖ νὰ ᾔναι ὑπέγγυον εἰς τὸ μνησθέν
ναυτικοδανειὸν μου ἐκ δραχ. 5490. καὶ εἰς τοὺς δίδουλεμέ-
νους καὶ δουλευθησομένους ναυτικούς τόκους αὐτῶν, καὶ ὅτι τὸ
περὶ οὗ ὁ λόγος ναυτικοδανειὸν μου χαίρει προνόμιον ἐπ' αὐτοῦ.

β. Νὰ καταδικασθῇ ὁ ἐναγόμενος εἰς τὰ τῆς δίκης ἐξόδα.
Παραγγέλλεται ὁ Κλητὴρ Μιχαὴλ Μυλωνᾶς νὰ ἐπιδώσῃ τὴν
παρουσάν πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ ἐνταῦθα δικαστηρίου τῶν
Πρωτοδικῶν κατὰ τὸ ἀρθ. 145 § 7 τῆς Πολ. Δικονομίας
καὶ νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὴν διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημε-
ρίδος ὁ Ἑρμῆς. Παραγγέλλεται ὡσαύτως εἰς ἐκ τῶν
ἀρμοδίων κλητῆρων τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἀνδρου νὰ ἐπιδώσῃ
ἀντίτυπον αὐτῆς κατὰ τοὺς τύπους εἰς τὴν ἐκεῖ κατοικίαν τοῦ
κλητευσόμενου Μιχαὴλ Σίμου Θερμιώτου.

Ἐν Ἑρμουπόλει τὴν 17 Σεπτεμβρίου 1848.

δ εὐπειθέστατος
Ζαννὴς Ἀντωνίου Βούρος

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Ἀναφορὰς τοῦ ἀπόλαμβάνοντος τὰ δικαιώματα τῶν πενή-
νην Ἀβράμ Κυριακοῦ κατοικοῦτος ἐνταῦθα διὰ τοῦ δικα-
στικοῦ ἀντικλήτου τοῦ Ἰωσήφ Ἡσαίου δικηγόρου

Κατὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ Αἰκατερίνης Ξυπνητοῦ κατω-
κούσης εἰς Σύρον.

Περὶ διαζεύξεώς του ἀπὸ τῆς συζύγου του ταύτης.

Πρὸς τὸ Σ. Πρωτοδικεῖον Σύρου.

Διὰ τοὺς λόγους τοὺς ἀναφερομένους ἐν τῇ ἀπὸ 20 Δεκε-
μβρίου 1847 ἀναφορᾶ τοῦ ἐντολέως μου Ἀβράμ Κυριακοῦ
πρὸς τὸ δικαστήριον τούτο, ἐξαιτεῖται οὗτος τὴν διάζευξίν του
ἀπὸ τῆς μνησθείσης συζύγου του Αἰκατερίνης Ξυπνητοῦ.

Παραγγέλλεται ὁ Κλητὴρ κύριος Ἰωάννης Πλατύδης νὰ δι-
νεργήσῃ τὴν τοιχοκόλλησιν τῆς παρουσίας περιλήψεως εἰς τὸ
ἀκροατήριον τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου, τοῦ ἐμπορικοῦ τμή-
ματος τοῦ αὐτοῦ Πρωτοδικείου, τοῦ Εἰρηνοδικείου καὶ εἰς τὸ
γραφεῖα τῶν ἐνταῦθα συμβολαιογράφων κυρίων Ἀνδρέου Δαυίδ
καὶ Χριστοδούλου Ἰωάννου, νὰ δημοσιεύσῃ δὲ αὐτὴν διὰ τῆς
ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ὁ Ἑρμῆς.

Ἐν Ἑρμουπόλει τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1848.

Ὁ δικαστικὸς ἀντίκλητος τοῦ Ἀβράμ Κυριακοῦ
Ἰωσήφ Ἡσαίας

Διαζεύξεως περίληψις.

Ὁ Μιχαὴλ Π. Βαρδαλῆς κάτοικος Ἀνδρου, κατὰ τῆς συ-
ζύγου του Φραγκίσκας Φυριένσας κατοίκου αὐτόθι διὰ τῆς ἐν τῇ
ἀπὸ 15 Ἰουνίου ε. ἀναφορᾶς του ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου
Σύρου λόγους ἐξαιτεῖται τὴν διάζευξίν του.

Ἐν Σύρῳ τῇ 15 7 βρίου 1848

ὁ Δικαστικὸς ἀντίκλητος τοῦ Μ. Βαρδαλῆ
Ι. Θ. Παλαιολόγος

Ὁ Συντάκτης Θεμιστοκλῆς Προδρόμου.
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΥΛΟΥ ΗΣΑΪΟΥ.